

Per Eloi A el dl., 10/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Agost

Lletra original

Ones d'escuma i sal que compassades gronxen estels cansats de la calor. Marques de peus petits mig esborrades, restes d'amors prohibits que ja no hi són. Quan la platja es queda solatota es torna etern. Des de l'aigua el cel tremola com un arbre espantat pel fred de l'hivern. Traços de resseguits damunt la sorra mostren secrets escrits en forma de nom. Sembla que el món sencera vol una pausa. Bufa el vent de serè i em dona bo. Tot és lluny aquí a la platja ara que estic sol. Poc a poc la gent s'maga dins les cases mentre l'aire anuncia una altra tardor.

Lletra traduïda

... i... ja s'ha acabat?

L'estiu ha acabat... l'agost tanca la paradeta, tanquem una etapa per obrir-ne una altra... però el que hem viscut resta fort en el nostre cor. No ho recordem amb recança, sinó amb il·lusió. Et convidem a llegir el text de Martí i Pol mentre sona "Calafell" de fons i endinsa't en cada paraula, en cada idea mentre recuperes estones viscudes amb els més propers, somriures que parlen de tendresa, plors que t'han demanat una mà... i deixa't embolcallar per Ell que t'acull als seus braços per formar part del seu Tot i així, estimant des de l'humilitat, arribaràs a ser proper als qui t'envolten anunciant una altra tardor ben diferent a totes les viscudes... ànims i endavant!

Parlem de tu

Parlem de tu, però no pas amb pena. Senzillament parlem de tu, de com ens vas deixar, del sofriment lentíssim que va anar marfont-te, de les teves coses parlem i també dels teus gustos, del que estimaves i el que no estimaves, del que feies i deies i senties, de tu parlem, però no pas amb pena. I a poc a poc esdevindràs tan nostre que no caldrà ni que parlem de tu per recordar-te, a poc a poc seràs un gest, un mot, un gust, una mirada que flueix sense dir-lo ni pensar-lo

MIQUEL MARTÍ I POL
